

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

SVJEDOČANSTVO JEDNOG SVEĆENIKA

Dok sam se nalazio na kratkom godišnjem odmoru, već prvu večer iz razmišljanja me trgne zvono mog mobitela. Ništa neuobičajeno, naviknut sam da me ljudi zovu zbog raznih potreba pa sam se javio. S druge strane čuo se plač žene. Od suza ne može govoriti. Pokušavao sam je smiriti da doznam što se događa.

Rekla je kako je najžalosnija i najnesretnija majka, čiji sin ima problema s

drogom. "Ne znam što da radim. Obišla sam sve doktore, hodočastila po mnogim svetištima, klečala pred Bogom i svecima, ali i pred svojim djetetom. Molila sam se, postila i vapila za pomoć. Predala sam život svog djeteta Bogu u ruke i čekala trenutak kad će Bog doći i učiniti čudo", rekla je žena.

Nadalje, kazuje kako je bila u pošti i dok je dizala mirovinu pogled joj je zapeo za knjižicu – molitvenik sv. Antuna, naslova "Sveti Antune moli za nas". Kupila je molitvenik i bila sretna jer je osjetila da je to lijek koji treba njezinom sinu.

“Prelistala sam cijeli molitvenik, istraživala koji lijek bi najbolje pomogao mom sinu. Uzela sam olovku i bilježila.

Majčina molitva za djecu, sv. Antunu za posebnu milost, Molitva u teškim trenucima, Zahvalna molitva, Devetnica sv. Antunu, Trinaest utoraka u čast sv. Antuna, Krunica sv. Anti.

I tako sam ja velečasni složila terapiju za sigurno ozdravljenje svoga

djeteta. Već taj dan sam sve izmolila, a već drugi dan po molitvi Bog je

počeo djelovati. Reakcije na molitvu bile su snažne.

Moj Damir se počeo strašno znojiti, plakao je, urlikao, sav se tresao. Iz

usta mu je izlazila slina. Bilo je to strašno za gledati. Nisam znala što da

radim. Moja vjera je jaka, ja čvrsto vjerujem da će moj Damir ozdraviti,

ali se istovremeno i bojim da mu ne naškodim. Razmišljala sam da li da

nastavim moliti ili da prekinem. Bojala sam se za svoje dijete. Znala sam

da Bog djeluje. Znala sam da je ovaj puta odlučio izbaciti sve zlo koje se

nakupilo u mladom organizmu moga jedinca. Nisam posustala u molitvi.

Molila sam sa još većim žarom. Vidjela sam da Bog snažno odgovara na

moju molitvu.

Evo zato vas sada zovem. Molim Vas, recite mi što da radim?“

Rekao sam joj neka slobodno nastavi moliti, ali neka pozove mjesnog

svećenika i zamoli ga da Damira ispovijedi i da mu da bolesničko

pomazanje.

Nazvala me već drugi dan i puno veselijim i sretnijim glasom me

izvijestila da je poslušala moju preporuku. Poslije toga je nisam čuo

nekoliko dana. Uskoro sam se vratio kući, prepustio se svojoj

svakodnevici. Znao sam se zapitati što li je s tim dečkom. Nisam htio

smetati, čekao sam.

Majka me nazvala ponovno i rekla da je stanje puno bolje. "Nastavila sam se i dalje moliti. Reakcije na molitvu su se ponavljale. Zlo koje se iz tko zna kojih razloga nakupilo u mom djetetu snagom Duha Svetoga, a po zagovoru sv. Ante, izlazi van. Bilo me je strah reakcija. Bojala sam se da ne naudim svom djetetu, ali moja vjera me tjerala da nastavim s molitvom jer tom mladom izmučenom organizmu treba dati vremena da se oporavi." /N.M./

